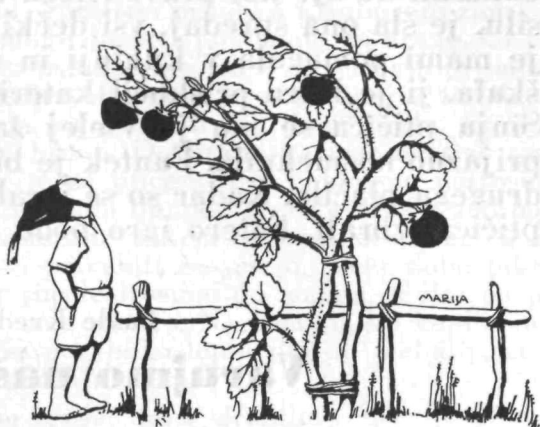

Družinica

V hišici v čevlju je bilo odslej vedno vse živo. Mati Mica in oče Tine sta delala od ranega jutra v pozno noč, da sta oskrbela številno družino. Tine je pripravil okoli hiše velik vrt in ga zasadil z zelenjavo vsake vrste. Zraven je posadil tudi nekaj grmičev borovnic in rdečih jagod, ki so kot velika drevesa rastle na vrtu, da so imeli otroci vedno dosti sadja. Mica pa se je ves dan vrtela po hiši, pospravljala je, kuhala in zraven še otroke vzgajala. Učila jih je, da so bili pridni, mirni, da se niso pretepali med seboj in so njej pomagali pri delu, pa tudi očetu Tinetu na vrtu.

V hišici je bilo vedno vse v najlepšem redu. Tine je napravil vsakemu otročičku lepo posteljico iz orehovih lupin, vsakemu je postavil mizico iz smrekovega lubja, vsakemu je prinesel borov storžek za stolček in vsak otrok si je moral zapomniti, kje je njegov prostor in ga ni smel zamenjati z drugim. Kadar je imela čez dan čas, je Mica učila otroke brati in pisati. Kmalu so znali vsega Cicibana na pamet. Zvečer pa, ko so poglobili v posteljice, se je k vsakemu posebej sklonila, vsakega posebej poljubila in pokrižala ter mu voščila zlate sanje.

Vitezi

Posebej še je Mica učila svoje otroke, da se morajo lepo obnašati. »Otroci iz take imenitne palače, kakor je naša, se morajo dostojno obnašati,« jim je govorila. Naučila jih je prositi in zahvaliti se. Kadar so bili pri mizi, so bili vsi odkriti. Nikoli se niso pretepali, suvali ali si kazali jezikov.

Posebej pa je Mica učila dečke, da se morajo viteško obnašati do svoje sestrice Sinje ptičice. Ta

je bila ljubljenska vseh hišnih prebivalcev in bratje so se obnašali do nje kot pravi vitezi. Kadar so šli opoldne h kosilu, je šla ona spredaj, vsi dečki pa v parih za njo. Kadar je mami pomagala v kuhinji in ni mogla dvigniti težkega škafa, ji je hitro priskočil kateri izmed dečkov na pomoč. Sinja ptičica se mu je vselej zahvalila in se mu zraven prijazno nasmehnila. Fantek je bil zadovoljen in si ni želel drugega plačila. Kadar so se igrali, si je smela vedno Sinja ptičica izbrati, katero igro bodo igrali. (Dalje.)

Pavle Kveder

Varujmo naše ptice

Že konec oktobra nam je sneg obetal dolgo zimo. Otroke so snežinke vzradostile, starši pa so zaskrbljeno gledali skozi okna na prezgodnji sneg. Toliko potreb je za preskrbo družine! Hrane, kuriva in oblek je treba, posebno še v zimskih dneh.

Ta prvi sneg nam je bil nekako opozorilo, da se naj pripravimo na zimo in njene sitnosti. Takrat, ko so goste snežinke jadrale po ozračju, je mala sinička vedrila na našem oknu. Lačna in prezebajoča je iskala zavetja. Takoj smo ji natrosili drobtinic in si naredi nalogo, da bomo letos kar najbolj skrbeli zanjo in njene pernate tovarišice. Zakaj in kako?

Ptičje melodije nas kratkočasijo in razveseljujejo skoraj celo leto. Ne samo to: sadovnjaki so navadno domačija pisanobarvastih družinic, ki so se udomačile v njih, ker je tam navadno dosti hrane. Gosenice, jajčeca, črvički in hrošči so sladek kruhek lačnim želodčkom. Koliko dobrot store s tem delom drobni pevčki našim sadjarjem, gozdarjem, vrtnarjem in kmetom in nam vsem! Ptičke so nepomirljivi sovražniki sadnih škodljivcev. Recimo sinička. Dnevno uniči skoraj toliko škodljivcev kot tehta sama. Požrešna kukavica je prav tako dobrotnica, saj vemo, da ni njenemu lačnemu želodčku nikoli zadosti. Res podtika svoja jajčeca sosedam, pa ji to škodo odpustimo, saj se odkupi s svojim delom. In mala rdecerepka? Petnajst ur dnevno pita svoj nenasitni zarod in uniči kakih tisoč žuželk dnevno. Strokovnjaki so ugotovili, da tvorijo škodljivci velik odstotek ptičje hrane. Poglejmo številke, ki nam povedo, koliko škodljivcev uničijo posamezne ptice. Od 100 % užite hrane pojé škodljivcev: škorec 99 %, muharji 98 %, škrjanček in ščinkavček 97 %, lesne sove in postovke 96 %, črni srakoper 90 %, rjavi 84 % itd.

Škodljivci so med pernatimi vrtnimi stanovalci redki. Res škodljiv je rokovnjaček vrabček, pred katerim ni varno nobeno zrno, ne vrtni poganjki niti vsejano seme. Kar med perutnino si poišče zrnja, tako je vsiljiv in predrzen. Pa tudi on uniči mnogo gosenic, ko pita svoj mladi rod.

Vidimo torej, da nam ptice koristijo. Žal pa se njihove vrste zelo redčijo. Marsikje jim manjka pogojev za redno življenje in življenjski obstanek. Mnogo je vzrokov, eden največjih pa je zima s svojimi neusmiljenimi spremljevalci mrazom, snegom in gladom. In prav v teh zimskih dneh je naša dolžnost, da pomagamo tem siromačkom. Stokrat